Lietas Nr. C32269613
Lietas arhīva Nr. C-2696-13

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2013.gada 2.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese D.Suipe,

rakstveida procesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 23.aprīlī /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/, kurā saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta noteikumu Nr.37„Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" lūdz tiesu: piedzīt no atbildētāja par labu prasītajai uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam Ls 60 apmērā ik mēnesi.

Prasības pieteikumā norāda, ka /datums/ dzimis ar atbildētāju kopīgais bērns /pers. C/. Atbildētājs uzturlīdzekļus bērna uzturam maksā neregulāri un nepietiekamā apmērā. Uzskata, ka atbildētājs ir spējīgs sniegt materiālo atbalstu vismaz valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $250.^{2\,1}$ pantu, atbildētājam nosūtīts prasības pieteikuma noraksts rakstveida paskaidrojumu sniegšanai, kam pievienots izraksts no Civilprocesa likuma 74.panta par pušu civilprocesuālajām tiesībām.

Atbildētājs /Pers. B/ rakstveida paskaidrojumos celto prasību atzīst pilnā apmērā.

Motīvu daļa

Izvērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma tālāk minēto apsvērumu dēļ.

No lietas materiālos esošās Dzimšanas apliecības Nr./apliecības numurs/ kopijas redzams, ka /datums/ ir dzimusi /pers. C/, un viņa māte ir prasītāja, bet tēvs ir atbildētājs lietā.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmo daļu bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība, bet saskaņā ar minētā likuma 24.panta pirmo daļu vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, t.i., dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Savukārt šī panta otrā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka vecāki vai citas personas, kas audzina bērnu, ir pirmām kārtām, atbildīgi par to, lai viņu spēju un finansiālo iespēju robežās bērnam būtu nodrošināti viņa attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesa vadās no atbildētājas mantiskā stāvokļa, un to apmērs ir samērojams, pirmkārt, ar atbildētājas iespējām sniegt līdzekļus bērna uzturam.

Taču saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts nosaka, ka

katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2010.gada 30.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kuri stājās spēkā 2011.gada 01.janvārī, Ministru kabineta noteiktais minimālās mēneša darba algas apmērs ir Ls 200.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs prasību atzīst pilnā apmērā.

Ņemot vērā minēto, kā arī nepilngadīgā bērna intereses, tiesa atzīst, ka ir pamats piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus meitas /pers. C/ uzturam Ls 60 mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālas mēneša darba algas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai. Atbildētājs nav izteicis lūgumu atbrīvot viņu no tiesas izdevumu samaksas. Tādējādi, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva Ls 108 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Rezolutīvā daļa

pamatojoties uzCivilprocesa likuma 8., 34., 42., 190., 193., 194., 250.^{27} panta otro daļu, 450.pantu un 454.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam Ls 60 (sešdesmit lati), bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālas mēneša darba algas, no 2013.gada 23.aprīļa ik mēnesi līdz bērna pilngadībai, kā arī valsts nodevu Ls 108 (viens simts astoņi lati) valsts ienākumos.

Noteikt/pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.